మల్లాది వెంకట కృష్ణమూర్తి

– మ్యూజికాలజిస్ట్ రాజా

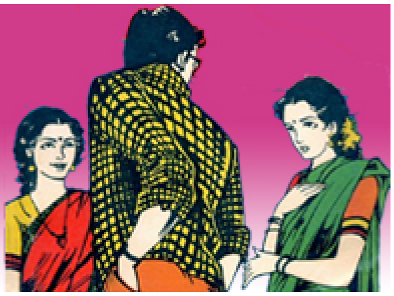

మూడు ఛీర్లు

కొన్నేళ్ళ క్రితం ఆడ కథలకి ఆడ నవలలకే గొప్ప గిరాకీ ఉండేది. అది రచయిత్రుల యుగం. వాళ్ళేం రాసినా ఎగబడి చదివేవారు. ఆ దెబ్బకి అదిరిపోయిన కొందరు రచయితలు ఆడపేర్లు పెట్టుకుని ఆడ కథలు రాసి ఆడలిస్టులో చేరిపోయి సుఖపడ్డారు. ఆడముసుగు తొడుక్కోడం ఇష్టంలేని కొందరు రచయితలు అస్సలు కథలు రాయడమే మానేసుకున్నారు.

నా విషయానికొస్తే – ఆ పోటీని తట్టుకోలేక, ఆడపేరు పెట్టుకోవడం యిష్టంలేక కథలూ నవలలూ వదిలేసి నాటకాల్లో పడ్డాను. అయ్యా ఆ విధంగా సాగే చరిత్ర మళ్ళా ఒక తిప్పు తిప్పిన రచయితల్లో మల్లాది ఒకడు త్రీ ఛీర్సు టు హిమ్.

అందమైన కథలూ నవలలూ రాసే రచయితను చూడాలనుకోవడం సహజం. ఈ పాయింటుకి మల్లాది దొరక్కపోవడం అతని ప్రత్యేకత. నేను చాలాకలం కిందటే అతనికి చెప్పాను. పత్రికల్లో ఫోటో వేయించుకోమని. ఫిలసాఫికల్‌గా నవ్వేవాడంతే. నా సలహా పాటించివుంటే ఈ 'మల్లాది వెంకటకృష్ణమూర్తి' నవల వచ్చేదికాదని నా డవుట్. ఒక రచయిత గురించి ఇంకో రచయిత నవల రాయడం విడ్డూరమే కాదు. సాహసం కూడాను.

ఏ మాత్రం వరస తప్పినా వాయించేస్తారు. మిత్రుడు రాజా ఆ ప్రమాదం జరక్కుండా చాలా తెలివిగా రాశారు. ఈ నవల్లో మల్లాది గురించే కాకుండా అతని మిత్ర రచయితలను కూడా పాత్రలను చేసి గొప్ప తెలివిగా పోషించారు. ఈ నవల్లో అంతో యింతో నా గురించి కూడా లాగించాడు. నిజజీవితంలో జరిగిన నిజమైన సంఘటనలను కథలో అనువుగా పొదిగి నాకు కోపం రాకుండా చేసినందుకు రాజాని అభినందించాలి.

ఆదివిష్ణు.

❀❀❀

(రచనాకాలం: 1987)

(గత సంచిక తరువాయి)

3

"అబ్బ! ఎవరే అది?" తుళ్ళిపడి లేచింది జయశ్రీ ఎదురుగా మౌళవిక.

చేతిమీద మంటగా ఉండటంతో చూసుకుందామె గిల్లినట్టుగా చర్మం కమిలి ఉంది.

"ఇంత తెల్లవారు ఝామునే ఇదేమిటే?"

"అది తర్వాత చెప్తానుగానీ గట్టిగా గిల్లేసానా?" అడిగింది మౌళవిక జయశ్రీ చేతిని మృదువుగా నిమురుతూ.

"అబ్బే అదేం లేదుగాని ఎలా వచ్చావే ఇంత పొద్దున్నే? ఎనీథింగ్ సీరియస్?"

"డాడీతోపాటు మార్నింగ్ వాక్‌కు బయల్దేరి ఆయన్నింకో రూట్‌లో పంపించి నేనీ రూట్లో వచ్చాను. మరో పావుగంటలో ఆయన నన్ను పికప్ చేసుకోవడానికి వస్తారు. ఈలోగా నువ్వు వెంటనే లేచి, కొంచెం కాఫీ కాచి, ముందు తోముకో పళ్ళమీద పాచి."

"అమ్మో నీకేదో అయిందే ఉదయాన్నే ఉగాది కవిత్వం మొదలుపెట్టావంటే డెఫినెట్లీ సమ్‌థింగ్ రాంగ్" అంటూ మంచం దిగింది జయశ్రీ

"రాంగూ లేదు ఏ గుడ్డూ లేదుగానీ ముందు పదవే" అంటూ పేస్టువేసిన బ్రష్ అందించింది మౌళవిక.

"సరే తోముకుంటాను నా దంతం. వివరంగా చెప్పు ఉదంతం" అంది జయశ్రీ మౌళవికని అనుకరిస్తూ.

"ఇవాళనుంచీ మల్లాది మా ఇంట్లోనే ఉంటాడే"

"ఆ.." నోరు వెళ్ళబెట్టింది జయశ్రీ

"ఛీ ముందు నోరుముయ్యవే. పేస్టేసిన నోరు తెరిస్తే ఛండాలంగా వుంటుంది గబగబా కానీ-"

"సరే నువ్వెళ్ళాక మళ్ళీ తోముకుంటాను గానీ ముందు 'విలయ' విద్వాంసుల గాత్ర కచేరి వినలేకపోతున్నాను చెప్పేయ్ అదేమిటో" అంది జయశ్రీ ముగించేస్తూ.

"నిన్నరాత్రి మల్లాది మా ఇంటికి వచ్చారు. టిఫిన్ కూడా చేశారు."

"ఏంటి? అప్పుడే మల్లాది విజయవాడ నుంచి రావటం మన ఆదివిష్ణు నీ అడ్రస్సు ఇవ్వడం, ఆయన అది వెతుక్కుంటూ వచ్చెయ్యటం ఇంత ఫాస్టా?"

"అంతకన్నా ఫాస్టుగా మరికొన్ని విషయాలు జరిగాయే అది చెప్దామనే."

"ఆ...అప్పుడే నువ్వూ, మల్లాది మాట్లాడేసుకోవటం."

"ఊఁ" అంది మౌళవిక గర్వంగా తల ఊపుతూ.

"ఆయన ఓకె అనెయ్యడం. దానికి మీ నాన్నగారు యస్సనెయ్యడం."

"ఏవిటే ఏమిటి నువ్వంటున్నది?" అంది మౌళవిక గాభరాపడుతూ.

"అదే.. మీ.... పెళ్ళికి..."

"మొత్తానికి ఆడదానివనిపించావే" అంది మౌళవిక జయశ్రీ వీపు గుద్దుతూ.

"ఏం నువ్వు కాదా?"

"నేను అవుననుకో. నువ్వు మాత్రం తెలుగు ఆడదానివి" అంది మౌళవిక పంచదార డబ్బా అందిస్తూ.

"ఇదిగో అట్టే షంటక అసలు విషయం చెప్పేయ్ చస్తున్నానిందాకణ్ణించి" మది జయశ్రీ కాఫీ కలుపుతూ.

"అదంతా చెపుతానుగానీ, ఒకమ్మాయి ఒకతన్ని అభిమానిస్తే పెళ్ళి తప్ప మరింకేమీ తట్టదా మన బుర్రకి?" మౌళవికకి కోపం వచ్చిందని తెలుస్తూనే ఉంది జయశ్రీకి.

"సరేలే నేనుగాబట్టి అంత సభ్యంగా అడిగాను. అదే మన సంయుక్తావాళ్ళు అయివుంటే ఇంకా అడ్వాన్సుగా చెలరేగిపోయి మాట్లాడేవారు. అప్పుడు నువ్వు వాళ్ళని 'భారత ఆడవాళ్ళు' అని ఓ తప్పుడు సమాధానం సమర్పించి ఉండేదానివి అంతేనా?"

జయశ్రీ అంచనా తప్పులేదు. వెంటనే నవ్వేసింది మౌళవిక.

"ఈ కబుర్లు తర్వాతగానీ మా డాడీ వచ్చే టైమ్ అయింది. ముందిది వినేయ్" అంటూ పూసగుచ్చినట్లు, అరటిపండు ఒలిచి చేతిలో పెట్టినట్లు, సినిమాని ఫాస్టు ఫార్వర్డులో పెట్టి చూపించినట్లు స్పీడ్‌గా, డిటైల్డుగా అంతా వివరంగా చెప్పింది మౌళవిక.

"సో రేపట్నుంచి ఇంక మనం కలవం అన్నమాట" అంది జయశ్రీ

"అవేం మాటలే. నాకు మల్లాది అంటే ఎంత అభిమానం ఉన్నా గత అయిదు సంవత్సరాలుగా ఇవాళ్టివరకూ మనం కలుసుకోని రోజంటూ వుందా చెప్పు?"

"కాలేజీ వున్న రోజుల్లో అయితే తప్పదనుకో. కానీ ఇదివరకులాగా ఆదివారాలు కూడా కలవగలవా? నీ అభిమాన, ఆరాధ్య అభేద్య మల్లాది నీ ఇంట్లోనే ఉంటుంటే? పోనీలే. నేనే వచ్చి నిన్ను చూస్తూ ఉంటానే అఫ్‌కోర్స్ మీకు డిస్టర్బెన్స్ అని నువ్వు ఫీలవకుండా ఉంటే"

"ఇదిగో నువ్వు కూడా సంయుక్తలాగా చీఫ్‌గా మాట్లాడుతున్నావ్."

మళ్ళీ మౌళవికకి కోపం వస్తోందని గ్రహించింది జయశ్రీ ఆమె మూడ్స్‌ని గ్రహించి మసలుకోవటం జయశ్రీకి అలవాటు. అందుకే ఒకరంటే ఇంకొకరికి విపరీతమైన ఇష్టం.

"ఇంతకీ మల్లాదిగారి దర్శన భాగ్యం నాకెప్పుడు ప్రసాదిస్తావు చెప్పు?" అంది జయశ్రీ

అంతే మల్లాది పేరు మంచి యాంగిల్‌లో వినిపిస్తే చాలా కదిలిపోతుంది మౌళవిక.

"ఆయన ప్రజల మనిషి. ఎవరయినా ఆయన్ని చూడవచ్చు. నేనేమయినా ఆయన్ని కట్టేసుకున్నానా? ఏమన్నానా?"

"ముందు ఆకట్టేసుకోవే, తర్వాత కట్టేసుకుందువుగాని."

"అదుగో మళ్ళీ"

"నువ్వు హుషారుగా మాట్లాడతావు. మేం కాస్త సరదాపడేసరికి చీఫ్‌గా మాట్లాడుతున్నాం అంటావు. నీతో భలే చిక్కొచ్చిందే" అంది జయశ్రీ

దొంతిపన్ను పూర్తిగా కనపడేట్టు గలగలా నవ్వేసింది మౌళవిక.

"ఆ కట్టేసుకోవటం ఈ బ్యాండేజి తగిలించుకోవడంలాంటి మాటలు తర్వాతగానీ ముందు గబగబా తెమిలి ఒక గంటలో మా ఇంటికి వచ్చెయ్. సాయంత్రం మల్లాది వచ్చి దిగేలోగా చేయాల్సిన పనులు చాలా ఉన్నాయి."

"మరి కాలేజీకి?"

"ఖాళీగా ఉండే లేజీ ఫెలోస్‌కేనే కాలేజ్. మనకెన్ని పనులున్నాయి? బ్యాంక్‌కి వెళ్ళాలి. డబ్బులు డ్రా చెయ్యాలి. ఆ తర్వాత" అంటూ ఆగిపోయింది మౌళవిక క్రితం రోజు రాత్రి మల్లాది ఇచ్చిన క్విజ్ గుర్తుకురాగానే.

"ఊ...తర్వాత?"

"ఊహూ చెప్పను సస్పెన్స్. నిన్న రాత్రి మల్లాది నాకో సమస్య ఇచ్చారు. దాన్ని ప్రాక్టికల్‌గా సాల్వ్ చేస్తాను" అంది మౌళవిక చిరునవ్వు బయటకు దొర్లకుండా విశ్వప్రయత్నం చేస్తూ.

"నాకు తెలియక అడుగుతాను. రాత్రసలు నువ్వు నిద్రపోయావే?"

"ఊహూ. ఏమి చెప్పనే." ఆమె మనసులో ఇంకా ఆ క్విజ్ అన్నదే కదలాడుతోంది.

"క్విజ్ ఏమిటో చెప్పవు సరే. నిద్రపోయావో లేదో కూడా చెప్పవా?"'

"అసలేదీ చెప్పనే. ముందు నువ్వు తయారవడం మొదలుపెట్టు."

"ఇప్పుడు నీతోనే వచ్చేయమంటావేమిటి కొంపదీసి? నేను మళ్ళీ పళ్ళు తోంకోవాలి. అన్నట్టు మీ డాడీ ఏరే. వస్తారన్నావ్?" అంటూ హాల్లోకి తొంగి చూసింది జయశ్రీ

"నేనొచ్చి చాలాసేపయింది తల్లీ. పేపరు చూస్తూ మీ మాటలేవో అంతకన్నా ఇంట్రస్టింగ్‌గా ఉంటే ఓ చెవి అటు పారేసి కూచున్నా ఇక్కడ."

ఒక్క గంతులో హాల్లోకి వచ్చిపడ్డారు జయశ్రీ, మౌళవిక.

"ఏం తల్లీ వెళదామా?" అంటూ సోఫాలోంచి లేచాడు పార్థసారథి.

మౌళవిక అలాగేనని తలాడించింది. యిదంతా తన తండ్రికి ఎలా చెప్పాలా అని రాత్రి నుంచి రిహార్సల్ వేసుకుంటోందామె. ఈ విధంగా ఆయనకు తెలిసిపోయినందుకు ఆనందంగా ఉన్నా మరోవైపు అంతా తెలిసిపోయిందే అన్న సిగ్గు ఆమెని కమ్మేసింది.

"అరె అదేమిటే ఆయన్ని కాఫీ తాగనీ" అంది జయశ్రీ

"ఒద్దమ్మా థాంక్యూ ఇప్పుడ్ కాఫీ తాగితే ఇమ్మీడియట్‌గా ప్రాబ్లం వచ్చేస్తుంది."

"అదేనే సంచికావిష్కరణ కార్యక్రమం" అంది మౌళవిక.

కిసుక్కున నవ్వింది జయశ్రీ

"ఓహో.. అర్థమయిపోయిందా. అయితే ప్రాబ్లమేలేదు" అన్నాడు పార్థసారథి.

"మరయితే కాఫీ తాగుతారా?"

"భలే, ప్రాబ్లం లేదంటే అలా తీసుకున్నావా మాటకారివే. ఎనీవే థాంక్యూ వన్స్ ఎగైయిన్ మళ్ళీ వస్తాం" అంటూ ముందుకు నడిచాడు పార్థసారథి.

"నేను మాటకారినే అంకుల్. మీ అమ్మాయి మాత్రం మాటల పిచికారీ"

"అదేనమ్మా ఆరునెలలు సహవాసం చేస్తే వారు వీరవుతారట. మీ అయిదు సంవత్సరాల స్నేహంలోని మొదటి ఆరునెలల్లో వారు వీరయి, వీరు వారయి, తర్వాత ఆరునెలల్లో వీరు వారయి వారు వీరయి అలా ప్రతి ఆరునెల్లకీ ప్రతివారు ప్రక్కవారయిపోయి ప్రస్తుతానికి ఎవరు ఎవరిలా ఉన్నారా అని లెక్కలు కడుతున్నా" అన్నాడు పార్థసారథి గేటు తీస్తూ.

"హమ్మా ఏమో అనుకున్నానుగానీ అంకుల్ ముందు మనం ఎవ్వరం నిలబడేటట్టులేం? ఆయన చమత్కారీ పిచికారీ."

"మరి ఏమనుకున్నావే ఓల్డు ఈజ్ గోల్డు" అంది మౌళవిక.

"బట్ యూత్ మస్టు బి బోల్డు. పదమ్మా" అన్నాడు పార్థసారథి. పూర్తిగా రోడ్డుమీదకు వచ్చేసింది.

"డాడీ ఇవాళ కారు స్పేర్ చేయగలరా?" అంది మౌళవిక నడక కొంతసేపు సాగాక.

"ఓ యస్. నో ప్రాబ్లం. నీ అకౌంట్‌లో అమౌంట్ వుందా నేనేమైనా డ్రాచేసి పంపించనా?"

"ఒద్దు డాడీ మొత్తం ఇవాళ వర్కంతా నా బాలెన్స్‌తోనే చేయిద్దామనుకుంటున్నాను."

"డోన్ట్ వర్రీ వెన్ వుయ్ ఆర్ మెంటల్లో బాలెన్స్‌డ్ డోన్ట్ బాదర్ ఎబౌట్ బ్యాంక్ బాలెన్స్" ఒకే అన్నాడు పార్థసారథి.

అతని మాటల్లో వెన్నుత ట్టి నిలబెట్టే ప్రోత్సాహం ఉంది. పడిపోకుండా వెన్ను నిమిరే హెచ్చరిక వుంది. ఇవన్నీ ఒక్క ముక్కలో గ్రహించుకోగలిగే తెలివితేటలూ, సంస్కారం తన కూతురికి ఉన్నాయన్న నమ్మకమూ ఉంది.

"ఓకే..డాడీ" అంది మౌళవిక. ప్రత్యక్షమయిన కొండంత దేవుని అభయహస్తాన్ని చూసిన భక్తుడిలా నీరు నిండిన కన్నులతో. చనువు, క్రమశిక్షణా ఏకకాలంలో నడిపించటం ఒక వ్యక్తి సామర్థ్యానికి గర్వంతో చలించిపోయే ఓ కూతురి గుండెల్లోని ఆరాధనకు బాహ్యరూపం ఆ కన్నీళ్ళు.

పార్థసారథి నడుస్తూనే గమనించాడు. తనకు కనబడకుండా మౌళవిక తన కంటి నీటిని తుడుచుకునే ప్రయత్నాన్ని.

"నౌ టెల్ మీ ఏమిటి ఇవాళ కొంటున్నావ్?"

"అన్నయ్య రూమ్ ఏసీ చేయిద్దామని."

"ఇప్పుడు అది అన్నయ్య రూమ్ కాదమ్మా కన్నయ్య రూం" అన్నాడు పార్థసారథి.

మౌళవిక తండ్రి కళ్ళల్లోకి చూసింది ఇదేమిటన్నట్టు.

"కృష్ణమూర్తిని కన్నయ్యా అని పిలిచేవారటమ్మా అతని పెద్దవాళ్ళు. మరి నేనూ మల్లాది వెంకటకృష్ణమూర్తి కంటే పెద్దవాణ్ణేకదమ్మా. ఎనీవే గో ఎ హెడ్ విక్కీ. ఆ కుర్రాడు బాగా రాస్తాడు. హిజ్ నావెల్స్ ఆర్ వెరీ జంటిల్."

మౌళిక దొంతిపన్ను తళుక్కున మెరిసింది. లోకానికి చిరుకిరణాలతో ఆశ కలిగిస్తున్న సూర్యుడి నీరెండ వెలుగుపడి.

"ఇప్పుడింటికెళ్ళగానే కిర్లోస్కర్‌కి ఫోన్ చేస్తానమ్మా. వాళ్ళే వచ్చి ఇన్‌స్టాల్ చేస్తారు. చెక్కు ఇచ్చేసెయ్యి. ఇంకా దేనికయినా క్యాష్ కావాలంటే బ్యాంకుకి వెళుదువుగాని. ఓ.కే?"

"ఓకే డాడీ. సో నైసాఫ్ యూ" అంది మౌళవిక రెట్టించిన ఉత్సాహంతో.

"రియల్లీ? దెన్ డోన్ట్ మిస్ ది క్లాసెస్ గో టు కాలేజ్, ఈవినింగ్ ఫోర్ కల్లా వచ్చేస్తావు కదా? ఫైవ్ లోగా ఏసీ ఇన్‌స్టలేషన్ పూర్తయిపోతుంది. ఈలోగా ఏం చెయ్యాలో చెప్పు. అంతా యాదగిరి చూసుకుంటాడు. అన్నట్టు యాదగిరిని ఇవాళ, రేపూ రాత్రుళ్ళు మనింట్లోనే పడుకోమను. మూడొంతులు ఇవ్వాళ సాయంత్రమే నేను ఢిల్లీ వెళ్ళాల్సుంటుంది. మళ్ళీ ఎల్లుండికి గానీ రాలేకపోవచ్చు" అన్నాడు పార్థసారథి.

ఏ విషయాన్నైనా మనసుకి హత్తుకునేంత స్పష్టంగా, దృఢంగా మనసుకి నొప్పి కలగనంత సున్నితంగా, నిశితంగా చెప్పగలగటం పార్థసారథి ప్రత్యేకత. అందుకే అతని మాట సుగ్రీవాజ్ఞ, శిలాశాసనం, వేదవాక్కులాంటి పదాలకన్నా శక్తివంతమైనది. ఆ సంగతి ఆమెకి బాగా తెలుసు.

అలాగే జరిగింది కూడా.

సాయంత్రం కాలేజీ నుంచి ఇంటికొచ్చేసరికి ఔట్‌హౌస్‌లో మల్లాది ఉండబోయే రూమ్ స్వరూపమే మారిపోయింది. ఓ పెద్ద లిమిటెడ్ కంపెనీ డైరెక్టర్స్ ఛాంబర్స్‌లా తయారయింది.

"మొత్తం అంతా మీ డాడీ చెక్ చేసి ఇప్పుడే వెళ్ళారు మేడమ్. మీరొచ్చిన తర్వాత చెక్కు తీసుకోమని చెప్పారు" అని చెప్పాడు పని పూర్తిగా సంతృప్తికరంగా ముగించిన మెకానిక్.

"మీ డాడీ భలే నిగూఢమైన మనిషే" అంది జయశ్రీ రూమ్ అంతా చూస్తూ.

"యా హి ఈజ్ ఏ గ్రేట్ పర్సనాలిటీ" అంది మౌళవిక సంతకం పెట్టిన చెక్కు మెకానిక్‌కి ఇచ్చి వస్తూ.

"చీకటి పడేలోగా మీ మల్లాది వస్తాడంటావా? ఇంకా లేటవ్వొచ్చా?"

"ఏమోనే సాయంత్రంకల్లా ఉంటానన్నాడాయన. అవునుగానీ జై, మల్లాది మన ఇంట్లో దిగుతున్న శుభసందర్భంగా రేపు మనందరం మళ్ళీ పిక్నిక్ వేసుకుని మన ఫ్రెండ్స్‌ని మల్లాదికి, మల్లాదిని మన ఫ్రెండ్స్‌కి ఇంట్రడ్యూస్ చేస్తే ఎలా వుంటుంది?"

"నీ పిచ్చిగానీ మన మొహాలు మల్లాది గొప్పతనాన్ని గుర్తిస్తాయనే?"

"తెలియకపోతే ఇప్పుడు తెలుసుకుంటారే ఎంత కుళ్ళుబోతు మొహాలయినా వాళ్ళూ మన ఫ్రెండ్స్ కదా! ఈ రూపంలోనైనా మల్లాది అభిమానుల సంఖ్య మరింత పెరిగితే నాకంతే చాలు."

"పిక్నిక్‌కి అతను ఒప్పుకుంటాడా?"

"నా రిక్వెస్టు కాదనడనే నా ఉద్దేశం. వస్తాడుగా. అడుగుదాం" అంది మౌళవిక.

"మరి రేపు కాలేజి? మీ డాడీ?"

"ఫరవాలేదే మల్లాది ఒప్పుకోవాలిగానీ రేపుదయం డాడీ ట్రంకాల్ చేసినప్పుడు పర్మిషన్ తీసుకుంటాను. ముందు ఈ మల్లాదిగార్ని మనింటికి చేరనీ."

"మరీ ఇంత లేటు మనిషి అన్ని ఎలా రాస్తున్నాడే?" అంది జయశ్రీ

"ఉండు చూద్దాం ఓసారి" అంటు బయటకు వచ్చి చూసి గట్టిగా అరిచింది మౌళవిక.

"జల్దీ రా జై. ఇమ్మీడియట్."

వీధి మలుపు తిరుగుతూ ఉన్న ఓ రిక్షా, సామాన్లతో ఆ రిక్షాని ఫాలో అవుతూ మోటార్ సైకిల్ మీద మల్లాది.

4

"ఏమిటి రోడ్డుమీద నిలబడి ఏదో సైగలు చేస్తున్నారు?" అన్నాడు మల్లాది మోటారు సైకిల్ని ఆఫ్ చేస్తూ.

"సైగలూలేదు, ముఖేషూ లేదు. మీరొస్తున్నారని మా ఫ్రెండ్ జయశ్రీకి చెపుతున్నాను అంతే"

"సౌంజ్ఞ అనే వర్డుకి మంచి కాయినింగే వేశారే."

"అన్నట్లు మీరిప్పటిదాకా సౌంజ్ఞ కేరక్టర్ని పెట్టలేదు కదూ?" అడిగింది మౌళవిక.

"కరెక్టేనండి. మంచి సజెషన్ ఇచ్చారు. థాంక్యూ" అంటూ రిక్షాలోని సామాన్లను దింపడానికి అటువైపు కదిలాడతను.

"వన్ మినిట్ ఆగండి. యువర్ హాండ్స్ ఆర్ నాట్ మెంట్ ఫర్ దట్."

'యాదగిరి' అంటూ కేకేసింది ఆమె.

"వస్తున్నానమ్మా! జయమ్మగారు చెపుతూనే ఉన్నారు" అంటూ వచ్చాడూ యాదగిరి.

"అదేదీ. లోపలేం చేస్తోంది?"

"నన్ను సామాన్లు దింపి సర్దమని చెప్పి కాఫీ కలపడానికెళ్ళారు" అన్నాడూ యాదగిరి రిక్షాకి కట్టిన తాడు విప్పుతూ.

"దటీజ్ జ మా ఫ్రెండండి. జయశ్రీ నా ఫ్రెండ్, ఫిలాసఫర్, గైడు అన్నీ తానే. సాధారణంగా మా డాడీ టూర్లకి వెళుతుంటారు కదా జయశ్రీయే నా కేర్ టేకర్, లోపలికి రండి" అంటూ దారితీసింది మౌళవిక.

"రూమ్లో అన్నీ సర్ది" అంటూ నసిగాడు మల్లాది.

"అవన్నీ నేను చూసుకుంటానండీ. మీరేం పరేషాన్ కాకుండా గమ్మున కాఫీ తాగి జమ్మున కబుర్లు చెప్పుకోండి" అన్నాడు యాదగిరి.

"మీ ఇంట్లో వంటవాళ్ళకి కూడా యతిప్రాసలు పడతాయనుకుంటాను?"

ట్రేలో కాఫీ కప్పుల్తో వచ్చింది జయశ్రీ

"జై. ఈయనే ఆయన. తనేనండి తను" అంటూ పరిచయం చేసింది మౌళవిక ఒకరినొకరికి.

"మా జై కాఫీ తాగండి. ఇంకా టచింగ్గా ఉంటుంది."

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments